

A. része (1) bekezdésének b) pontjával nem ellentétes, ha a nemzeti hatóságok úgy tekintik, hogy az olyan adóalany, mint a GopyGene S/A, nem a 77/388 hatodik irányelv 13. cikke A. része (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett „kórházak[hoz], orvosi gyógykezelési és diagnosztikai központok[hoz] [...] hasonló jellegű [egyéb] hivatalosan elismert intézmény [...]”. E rendelkezést azonban úgy sem lehet értelmezni, hogy az önmagában megköveteli a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól, hogy megtagadják valamely magánössejtbanknak a szóban forgó adómentesség szempontjából „hivatalosan elismert” intézményként történő minősítését. Szükség esetén a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy a 77/388 hatodik irányelv 13. cikke A. része (1) bekezdésének b) pontjában kimondott adómentesség szempontjából történő elismerés megtagadása összhangban van-e az uniós joggal és különösen az adósemlegesség elvével.

(¹) HL C 209., 2008.8.15.

A Bíróság (negyedik tanács) 2010. június 24-i ítélete (a Commissione tributaria regionale di Torino (Olaszország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — P. Ferrero e C. SpA kontra Agenzia delle Entrate — Ufficio di Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV kontra Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

(C-338/08. és C-339/08. sz. egyesített ügyek) (¹)

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — 90/435/EGK irányelv — A forrásadó fogalma — Az osztalékfizetés és a „végleges elszámolás” címén történő adókiegészítés visszatérítése” során az olasz leányvállalat által annak hollandiai székhelyű anyavállalatával szemben kétoldalú egyezmény alapján alkalmazott 5 %-os levonás)

(2010/C 221/05)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Commissione tributaria regionale di Torino

Az alapeljárás felei

Felperesek: P. Ferrero e C. SpA (C-338/08), General Beverage Europe BV (C-339/08)

Alperesek: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Alba (C-338/08), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Commissione tributaria regionale di Torino — A különböző tagállamok anya- és leány-

vállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelv (HL L 225., 6.o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 147. o.) 5. cikke (1) bekezdésének és 7. cikke (2) bekezdésének értelmezése — A forrásadó fogalma — Hollandiai anyavállalat, amely az Olaszország és a Holland Királyság között az osztalékok kettős adóztatásának megszüntetése tárgyában létrejött egyezmény 10. cikkének (2) bekezdése értelmében olaszországi leányvállalatától 5 %-os adó levonásával kap osztalékot? — Az Egyezmény 10. cikkének (3) bekezdése értelmében a „maggiorazione di conguaglio” címén kifizetett összegekre alkalmazott adó.

Rendelkező rész

1. Fenntartva különösen azt, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak a jelen ítélet 38. pontjában kifejtetteknek megfelelően meg kell vizsgálnia az alapügyek tárgyát képező, az olasz társaság által holland társaság részére az Olasz Köztársaság és a Holland Királyság között létrejött, a jövedelem- és a vagyonadók terén a kettős adóztatás elkerüléséről, valamint az adóelkerülés megelőzéséről szóló, jegyzőkönyvvel kiegészített, 1990. május 8-án Hágában megkötött egyezmény 10. cikkének (3) bekezdése alapján juttatott „végleges elszámolás” címén történő adókiegészítés” „visszatérítésének” természetét, úgy kell tekinteni, hogy amennyiben azt az említett visszatérítésre alkalmazzák, az alapügyek tárgyát képezőkhöz hasonló adólevonás nem képez a felosztott nyereségre kivetett, a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelvnek az alapeljárások tényállása megvalósulásának idején hatályos változata 5. cikkének (1) bekezdése által főszabály szerint tiltott forrásadót. Mindazonáltal, amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság úgy ítéli meg, hogy ezen adókiegészítés szóban forgó „visszatérítése” nem adó jellegű, akkor az alapügyek tárgyát képezőkhöz hasonló adólevonás a felosztott nyereségre kivetett, az említett irányelv 5. cikkének (1) bekezdése által főszabály szerint tiltott forrásadót képez.
2. Ha a kérdést előterjesztő bíróságnak azt kell megállapítania, hogy az alapügyek tárgyát képező adólevonás a 90/435 irányelvnek az alapeljárások tényállása megvalósulásának időpontjában hatályos változata 5. cikke (1) bekezdésének értelmében vett, felosztott nyereségre kivetett forrásadó, akkor ezen adólevonás csak akkor tekinthető az ugyanezen irányelv 7. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozónak, ha egyrészt az említett egyezmény tartalmaz az osztalékok gazdasági kettős adóztatásának kiküszöbölésére vagy csökkentésére irányuló rendelkezéseket, másrészt pedig az említett adólevonás alkalmazása nem oltja ki e rendelkezések jogkövetkezményeit, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

(¹) HL C 260., 2008.10.11.